

זוהר חלק ב' פרשת שמות (ג.)

ג' דברים דוחים את השכינה

”וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ אֶתֶּה וְתִהְיֶה נִדְתָּה עָלָיו” וגו'. למדנו שלשה הם הדוחים את השכינה מהעולם, וגורמים שמדורו של הקדוש ברוך הוא לא יהיה בעולם הזה, והאנשים צועקים ולא נשמע קולם, ואלו הם.

ההורג עובר במעי אשתו

מי שהורג את העובר שנתעברה אשתו, שגורם להורגו במיעיה, הוא סותר בנינו של הקדוש ברוך הוא והאומנות שלו, ובשביל זה הקדוש ברוך הוא מסתלק מהעולם, וחרב ורעב ומגפה באים על העולם.

הבועל נכרית

מי שמשקר בברית הקדוש שנחתם בבשרו, ושוכב עם בת אל נכר, שמכניס ברית הקדוש ואות הברית ברשות אחר, ככתוב **”וּבְעַל בַּת אֶל נְכָר”** (מלאכי ב, יא), שלמדנו אין קנאה לפני הקדוש ברוך הוא מלבד קנאת הברית הקדוש, שהוא יסוד השם הקדוש^[כה], וסוד האמונה.

הבועל נידה

מי ששוכב עם נדה, לפי שאין טומאה חזקה בעולם כמו טומאת הנדה. טומאת הנדה קשה מכל טומאות שבעולם, שנטמא הוא וכל המתקרבים אליו יטמאו עמו. בכל מקום שהולכים נדחית השכינה מלפניהם, ולא עוד אלא שגורם חלאים רעים על עצמו, ועל אותו הזרע אשר יוליד, כי כשיקרב האיש אל הנדה, אותה הטומאה קופצת עליו, ונשארת בכל אברים שלו, הזרע שיווליד באותה השעה נמשך עליו רוח הטומאה, וכל ימיו יהיה בטומאה, שהרי הבנין והיסוד שלו הוא בטומאה גדולה וחזקה מכל טומאות שבעולם, כי מיד שיקרב אדם אל נדה, אותה הטומאה קופצת עליו, ככתוב **”וְתִהְיֶה נִדְתָּה עָלָיו”**.

חלק ב' סבא דמשפטים (קיא):

שתי נשים שהחיבור שלהם מביא רוחות רעות

אמר הזקן הידוע, בוא וראה, שאין בכל קולות הנשים שבעולם שיוכל קול הנחש להתדבק בו ולהתאחד בו ולהשתתף בו, אלא שתי נשים הן שיוכל קולו של נחש להתאחד בקולות שלהן, ככלב בכלבתא, אחת, זו שאינה שומרת טומאת נדותה וימי לבונה כראוי, או שמקדמת יום אחד לטבול, ואחת, זו האשה שמאחרת לבעלה עונתה כדי לעשות צער לבעלה, מלבד אם הוא אינו מקפיד ואינו משגיח על זה, אלו הן שתי הנשים.

האופן שקול הנחש מתדבק בקולה

שהרי כמו שהקדימו לטבול כך הן מאוחרות אצל קול הנחש, עד שנדבק קולו בקולה, וכמו שמאחרות לטבול לעשות צער לבעלה בעכוב המצוה, כך מקדים קול הנחש להתדבק בקולה של אותה האשה, ואלו הן שתי הנשים שקול הנחש נקשר בקולות שלהן ככלב בכלבתא, טומאה הולכת אחר טומאה מין אחר מינו.

רוח הלילי"ת נכנס במעיה של האשה

ואם תשאל, איזה נזק לנו אם נקשר קולו בקולה או לא נקשר, ווי שכך נאבדים בני העולם בלי דעת, אותו הקול של האשה כאשר מתערב ומשתתף עם קול הנחש, בשעה שהחיבת והמרשעת יוצאת מתוך איבה מקומה, ומשוטטת בעולם^[כז], אם פוגעת באותן ב' קולות, קול הנחש וקול האשה, היא מתחממת בהם והם בה, וכיון שמתחממת, נולד מהם רוח, והולך עמה, עד שמשוטט ונכנס במיעיה של האשה ההיא^[כח].

מה שלילי"ת ורוח הרע מעוללים לתינוק

וזה התינוק אשר תלד, כשתבוא מרשעת ההיא, פוקדת על אותו התינוק לרוח ההוא, שהוא חבור רע, מן קול הנחש שמכשכש בה, והוא מצחק עם התינוק, עד שתבוא מרשעת ההיא, כאשה המפקדת בנה לאשה אחרת, ומפטפטת לו ומצחקת לו בפטפוט עד שתבוא אמו, כך עושה רוח הזה, והרבה פעמים שהוא שליחה של המרשעת ההיא להרג התינוק, זה שכתוב **"וּמִיד עֲשָׂקִיהֶם פֶּחַ"** (קהלת ד, א), זה הכח של אותו הרוח, ועל כן שני פעמים כתוב במקרא זה **"וְאִין לָהֶם מְנַחִים"**, אחד מן לילי"ת המרשעת, ואחד מן הרוח ההוא.

רעיא מהימנא חלק ג' פרשת פנחס (רמח):

בראש חודש נותנים להסט"א חלק

"וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָבָה" וגו' **"שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ"**. מצינו בספרו של חנוך, שאמר, כמו שבראש חודש שנטהרת מדת המלכות להתחבר בבעלה^[כח], נצרך ליתן לצד

זיו הזוהר הזוהר

כו. זו האשה שחטאה ושנענשה מקולה זה הרוח.
כח. היינו זיווג תפארת עם מלכות, עלמא דכורא עם עלמא דנוקבא, שנקרא יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

כו. מקום משכן לילי"ת נקרא איבה, שהיא מטלת שנאה בין ישראל להקדוש ברוך הוא, ולעומת זה מקום משכן השכינה הקדושה נקרא אהבה, שעל ידי זה אנו מברכים, הבוחר בעמו ישראל באהבה.

הטומאה חלק אחד, מאותו המין שלו^[כט], כמו כן נצרך גם להאשה, בזמן שנטהרת להתחבר עם בעלה, ליתן חלק אחד לצד הטומאה, מאותו המין שלו.

הציפורנים וחלק משערות ראשה

ומה הוא זה החלק, צפרניה בהלכלוך שדבוק בהן^[ל], ומעט מן שערות ראשה, לפי שצריכה לסרוק ראשה, ותכרך אותן זה בזה, ולא ילך אחריה צד הרע ההוא להרע לה, ונפרש ממנה בכל הענינים.

תגנוז אותם במקום שאין עוברים שם

ומה תעשה עם אותן השערות והצפרנים, לאחר שתכרכן ביחד, נצרך להניחן במקום שאין עוברים שם אנשים, או שתניחן תוך חורים התחתונים שבחצר, ותגנוז אותן שם.

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נ"ד).

המלכות כשמלאה מדינים הנקראים דם

"וְאִשָּׁה כִּי יִזוּב זֹבֵב דָּמָה יָמִים רַבִּים בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ" וגו'. אמר רבי שמעון זהו שכתוב: **"חָרַב לָהּ מְלֶאכֶה דָּם"** (ישעיהו לד, ו), **"מְלֶאכֶה דָּם"** בודאי, שכתוב: **"כִּי יִזוּב זֹבֵב דָּמָה יָמִים רַבִּים."**

הרשעים מקדימים את הפורענות

בְּלֹא עֵת נִדְתָּהּ", זהו שכתוב: **"וַיִּשְׁקֹד ה' עַל הָרָעָה וַיְבִיֵאֶה עֲלֵינוּ"** (דניאל ט, יד), שלמדנו, פעמים שהקדוש ברוך הוא מקדים הפורעניות לעולם, כי הרשעים בחטאותיהם מקדימים להביא הפורעניות על העולם.

יתוספו עוד דינים

"או כי תזוב על נדתה", זהו שכתוב: **"וַיִּסְפְּתִי לְיִסְרָה אֶתְכֶם"** (ויקרא כו, יח), מהו **"וַיִּסְפְּתִי לְיִסְרָה"**, אוסיף דין על דין, ואתן דם על דם, יותר על מה שיש באותו החרב לה' מלאה דם.

דינים רק כפי מה שיכול לסבול

כתוב: "לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם" (בראשית ח, כא), מהו **"לא אסף"**, אלא לא אתן עוד תוספת לחרב ההוא, אלא כמו שיוכל העולם לסבול, והרי כתוב: **"וַיִּסְפְּתִי"**, אלא **"לְיִסְרָה"** כתוב, ולא להכרית, זהו שכתוב: **"או כי תזוב על נדתה."**

זיו הזוהר

כט. היינו שעיר עזים לחטאת, ככתוב: **"הָן עֲשׂוּ אָחִי אִישׁ שְׂעִיר"** (בראשית כז, יא).
ל. כל מיני לכלוך שייך לסטרא אחרא, ולכך נולדים במקומות הלכלוך כל מיני מזיקים, הנקראים מיקרובים, שמביאים על האנשים הרבה מיני מחלות, וחכמת הרפואה גלתה שבהלכלוך תחת הצפרנים, נמצאים לאלפים מיקרובים מסוכנים.

הרשעים גורמים טומאה למקומם במלכות

כָּל יְמֵי זוֹב טְמֵאָתָה, מהו **כָּל יְמֵי זוֹב טְמֵאָתָה**, אלא שהרשעים מטמאים את עצמם בעונותיהם, וגורמים טומאה למקום אחר, ככתוב: **"כִּי אַתְּ מְקַדֵּשׁ ה' טִמְאָה"** (במדבר יט, כ), שנתעורר רוח טמא עליו.

לעתיד לא יהיה רוח הטומאה עוד במלכות

ולעתיד לבוא עתיד הקדוש ברוך הוא לטהר להם לישראל, ולהעביר אותו רוח הטומאה מן העולם, שכתוב "לא יוסיף יבא בך עוד ערל וטמא" (ישעיהו נב, א), וכתוב **"וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ"** (זכריה יג, ב), מן הארץ ודאי [לא].

זוהר חלק ג' פרשת מצורע (נה).

שיהיו כמו זרים אל הטומאה

"וְהִזְרַתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטְּמֵאֹתֶם וּגְוֵי בְטִמְאָם אֶת מִשְׁכְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם" (ויקרא טו, לא). אמר רבי אלעזר **"וְהִזְרַתֶּם"**, כמו זר הזה שהוא זר מכלם, ואינו מתחבר עם מה שאין שלו.

בהסתלקות הקדושה באה הטומאה

ובוא וראה, בשעה שהאנשים מטמאים עצמם למטה, מטמאים אותם מלמעלה בכל, וזה נדרש, אבל בשעה שרוח הטומאה נתעורר למטה, נתעורר רוח טמא אחר, ונתן לו רשות לרדת לעולם, מהו רשות, רשות דקדושה, שהיה יורד ומכה בו, לא נמצא ונסתלק, ואז מתגלה הדין כנגד הרשעים, ונתוסף דין על דין, ואז שני רוחות נמצאים בעולם, אחד רוח של דין, ואחד רוח של טומאה.

הרוח הטומאה מסתלק רק כשנותצים את הבית

אמר רבי אלעזר צריך אני לומר כאן דבר ששמעתי מאבי. בוא וראה כך יש ללמוד מענין נגע הבית, שכאשר רוח טמא שורה בבית, והקדוש ברוך הוא רוצה לטהר אותו, ישלח נגע צרעת בבית שיקטרג זה בזה, ואותו הנגע לא יסיר מן הבית, אף על פי שהרוח הטמא נסתלק מבית ההוא, עד שינתצו הבית ואבניו ועציו וכל השאר, אז נטהר המקום.

מי שיש עליו רוח טומאה צריך לחשוש שינתצו את גופו

כדמיון זה מי שנטמא ונתעורר רוח טמא ושורה עליו, כאשר ירצה הקדוש ברוך הוא לטהר את העולם, נתעורר רוח דין חזק ונתפשט בעולם, ושורה על רוח טמא ההוא,

זיו הזוהר **לא** - "הארץ" - מרמז על מדת המלכות, והמכיוון שהסטרא אחרא תתבטל, על ידי זה שלא יהיה לה יניקת שפע מן **זיו הזוהר** **לא** - "הארץ" - מרמז על מדת המלכות, והמכיוון שהסטרא אחרא תתבטל, על ידי זה שלא יהיה לה יניקת שפע מן הידועים להניק מארץ הקדושה, אלא ישראל בלבד.

ומקטרג זה בזה עד שיעביר מן העולם, ואותו רוח דין חזק אין מסתלק ממקומו עד שינתן למקום הזה, האברים והעצמות וכל השאר, אז נטהר העולם ובורחים ממנו רוחות הטמאים, והעולם נמצא בטהרה. ועל זה למדנו הבא להטמא מטמאין לו ודאי, וי לו לאדם כאשר שורה עליו רוח טמא ונמצא בו בזה העולם, וידע בודאי שהקדוש ברוך הוא רוצה לבער רוח הטמא מן העולם, זכאים הם הצדיקים שכלם קדושים, ונמצאים בקדושה לפני מלך הקדוש, ושורה עליהם רוח קדוש בעולם הזה ובעולם הבא. "בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן."

איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר	איצרות הוזהר
ברי' א'	ברי' ב'	ברי' ג'	ברי' ד'	ברי' ה'	ברי' ו'	ברי' ז'	ברי' ח'	ברי' ט'	ברי' י'	ברי' יא'
כה הוזהר	תיקני הוזהר	תיקני הוזהר	תיקני הוזהר	אדיא רבא וווצא חלק ב' הוימי	אדרא רבא וווצא חלק א' תספון קני	הרי הוזהר	ה' ספרים חקל על כל דבר תספון	אירות הוזהר	מאורות הוזהר	איר הוזהר
ל-341	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354
עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר	עליו אור הוזהר
ל-341	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354
ל-341	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354
ל-341	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/י החשבון כמופיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם בזה הוראה לחיוב את חשבוננו/הני"ל בסניפכם, בגין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה ב"פרטי הרשאה".

2. ידוע לי/לנו כי:

א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.

ב. אריה/נהיה רשא/ם לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.

ג. אריה/נהיה רשא/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכיח/נוכיח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב הרשאה, אם נקבעו.

3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב הרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.

4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.

6. הבנק רשאי להוציאני/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.

7. נא לאשר ל"גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי הרשאה

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעל/י החשבון

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון												
בנק	סניף														

קוד מוסד		אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה		
4	7	6	9	5

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפ"י זוהר פי לך לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קבלנו הוראות פ _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנון שתצינו לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/גם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב הרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצא/ו בעל/י החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהחייבות/יתות/יתות כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק _____

סניף _____

חתימה וחותמת הסניף

תאריך _____